

La Ciutat davant el col·lectiu GLBT

*Fins a quin punt podem exercir
els nostres drets?
Què ho segueix impedit?*

DOCUMENT 1 INFORME DE CONCLUSIONS

26 de gener de 2007

Índex

▪ Presentació	3
▪ Síntesis de conclusions: Fins quin punt podem exercir els nostres drets? Què ho segueix impedit?	5
Exercici dels drets en l'entorn social	6
- <i>La participació i la visibilització del col·lectiu GLTB en els mitjans de comunicació</i>	
- <i>Expressió pública de la identitat de gènere i l'orientació sexual</i>	
- <i>Tractament de la prostitució</i>	
- <i>El coneixement de la societat del col·lectiu GLTB</i>	
- <i>Discriminació en locals públics</i>	
- <i>Formació dels cossos de seguretat</i>	
- <i>Coneixement/desconeixement dels propis drets</i>	
- <i>Relacions administratives</i>	
- <i>Les polítiques d'igualtat garantides</i>	
- <i>La imatge dins i fora del col·lectiu</i>	
- <i>Coneixements i estudis sobre la realitat GLTB</i>	
- <i>Diversitat de col·lectius</i>	
Educació	9
- <i>La diversitat d'identitats i orientacions sexuals a l'escola</i>	
- <i>Educació per a la ciutadania</i>	
- <i>Desigualtats de gènere</i>	
Benestar social	10
- <i>Dret a la família</i>	
- <i>Gent gran</i>	
- <i>Formació i treball</i>	
- <i>Accés a l'habitatge</i>	
- <i>Serveis socials</i>	
Salut	11
- <i>Accés a eines bàsiques de protecció</i>	
- <i>Atenció sanitària a les persones transsexuals</i>	
- <i>Capacitació i formació del personal sanitari per fer una atenció de qualitat</i>	
Cultura	12
- <i>Religió i fe</i>	
- <i>Els col·lectius gai, lesbià, bisexual i transsexual a les biblioteques</i>	
- <i>Les festes i la programació d'activitats culturals</i>	

Presentació

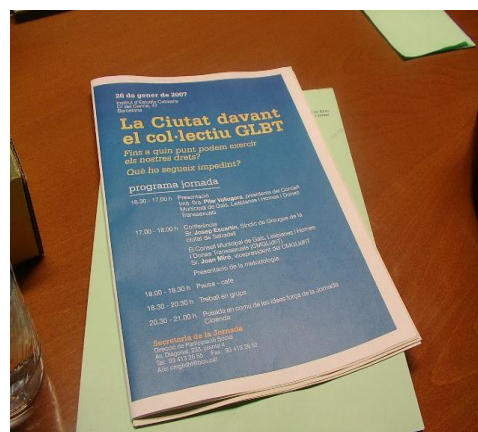
El Consell Municipal de Gais, Lesbianes i homes i dones Transsexuals (CMGLihdT) de la ciutat de Barcelona en els darrers mesos ha constatat la necessitat de compartir, debatre i analitzar amb persones externes a ell, més enllà del què és possible en les comissions permanents i plenàries, qüestions que han estat identificades de major prioritat en el seu debat intern i que, estan íntimament relacionades amb els drets i el seu eficaç exercici, el desenvolupament de programes educatius d'integració de la diversitat sexual i afectiva i la seva relació amb el món del lleure, el benestar social i els programes a ell vinculats, el sistema sanitari i aquells aspectes de la salut que més incidència tenen en el col·lectiu, etc.

Per a tot això, els membres del CMGLihdT es varen proposar l'organització periòdica d'espais de debat comptant amb la participació de representants d'entitats i associacions ciutadanes, sectors professionals, representants polítics i treballadors municipals, etc., sense la participació dels quals no tindria sentit l'organització d'aquesta proposta.

La primera jornada es va realitzar el divendres dia 26 de febrer de 2007 a l'Institut d'Estudis Catalans i van participar al voltant de 100 persones. L'objectiu va ser treballar qüestions relacionades amb la visibilitat dels col·lectius, el tractament de les situacions de discriminació, homofòbia, lesbofòbia i transfòbia encara existents, la constatació d'una nova legislació, més favorable, amb canvis legislatius sobre aspectes fonamentals per a part del col·lectiu gai i lèsbic, i també en qüestions referents a la transsexualitat.

La convocatòria es va realitzar a molts dels agents presents a la nostra ciutat, partint de la base que la col·laboració de tothom per idear i debatre eines i estratègies per a la seva efectiva materialització són necessàries per avançar en els drets del col·lectius GLTB.

Aquestes jornades també gaudien d'un objectiu relacional, en tant que representen una oportunitat de relació entre col·lectius i agents socials i institucionals que conviuen en la ciutat però que probablement no disposen de canals i mecanismes d'intercanvi i coneixement mutu.

L'informe que ara us presentem són les conclusions de tot allò que es va parlar i debatre. Consta de dos documents. El primer, amb la síntesis de conclusions generals, aportacions i propostes per àmbits temàtics. El segon, amb la transcripció literal de les aportacions realitzades per cadascun dels grups i els debats que es van generar. Com a document annex s'afegeix la valoració que els propis participants van realitzar de la jornada.

Volem agrair a tots i totes que vareu participar la vostra implicació en aquesta primera jornada i esperem anar trobant-nos al llarg del procés que estem desenvolupant entre tots i totes a la nostra ciutat.

Consell Municipal de Gais, Lesbianes i homes i dones Transsexuals de Barcelona

Programa de la jornada

- 16.30 -17.00 h Presentació
Ima. Sra. Pilar Vallugera, presidenta del Consell Municipal de Gais, Lesbianes i Homes i Dones Transsexuals (CMGLiHdT)
- 17.00 – 18.00 h. Conferència
Sr. Josep Escartín, Síndic de Greuges de la ciutat de Sabadell.
- El Consell Municipal de Gais, Lesbianes i Homes i Dones Transsexuals
Sr. Joan Miró , vicepresident del CMGLiHdT
- Presentació de la metodologia
- 18.00-18.30 h. Pausa - Cafè.
- 18.30 – 20.30 h. Treball en grups.
- 20.30-21.00 h. Posada en comú de les idees força de la jornada i cloenda

Posteriorment a la conferència del Sr. Josep Escartín, els/les assistents es varen distribuir en diferents grups de treball per desenvolupar el moment de deliberació col·lectiva, amb un criteri de diversitat de perfils funcionals. En total, en els grups, van participar 60 persones. L'organització dels grups va comptar amb metodologies participatives i un equip tècnic extern encarregat de moderar els debats i garantir la participació activa de tots els assistents amb criteris d'igualtat i eficiència.

Per facilitar la reflexió entorn els diferents aspectes vinculats a l'exercici dels drets a la ciutat, els/les participants varen treballar sobre 4 eixos temàtics. En primer lloc, *Entorn social*, àmbit que comprèn elements com l'espai públic, la seguretat, els mitjans de comunicació, l'esport, l'oci, les relacions administratives, etc. En segon lloc, *Benestar social*, amb aspectes com l'habitatge, el món laboral, les famílies, la immigració, les persones amb discapacitat, el jovent, la gent gran. En tercer lloc, l'àmbit de la *Cultura i Educació*, per tractar temes com la formació, la escola, la cultura a la ciutat, el coneixement, etc. Per últim, l'àmbit de la *Salut*, sobre l'atenció sociosanitària, VIH, atenció psicològica, la cobertura de serveis, etc.

Tot i que l'objectiu dels grups de treball era realitzar una aproximació al diagnòstic dels diferents àmbits esmentats, es van apuntar algunes propostes d'actuació que s'han recollit i que podran servir de base per a un futur treball.

Síntesis de conclusiones

Més enllà del reconeixement de drets que ha tingut lloc en els darrers temps, els/les participants coincideixen en que encara queda un llarg camí per recórrer, ja que aquest reconeixement no ha estat igual per a tots els col·lectius ni s'ha produït amb igual intensitat en tots els àmbits.

En aquest sentit, una primera idea transversal que va sorgir en els diferents grups és que encara persisteixen moltes discriminacions per raons de sexe o identitat i que aquestes discriminacions s'accentuen en col·lectius especialment vulnerables com ara les dones, els infants, la gent gran i les persones immigrades. Aquesta reflexió més general es concreta en diverses situacions de discriminació en múltiples activitats quotidianes com ara a l'hora d'intentar accedir a un habitatge, buscar un lloc de feina, rebre assistència sanitària o poder participar en actes culturals que contemplin la diversitat social, per posar alguns exemples.

Es posa de manifest que existeix una no visibilitat del col·lectiu gai, lesbià i transsexual i una discriminació i estigmatització d'aquests col·lectius. Aquesta invisibilitat es tradueix en diferents àmbits i dimensions; des del tractament que fan els mitjans de comunicació, fins al llenguatge i imatge heterossexista que utilitza l'administració en les seves campanyes de comunicació.

Es constata la preeminència de patrons i models únics en l'atenció socio sanitària, l'educació i la programació cultural que dificulten poder viure la pròpia identitat i sexualitat. Així mateix s'apunten algunes línies de treball adreçades a millorar el coneixement de la realitat GLTB, la formació del personal de diferents serveis, així com actuacions concretes que poden contribuir a millorar l'exercici dels drets del col·lectiu gai, lesbià, bisexual i transsexual a la ciutat de Barcelona.

Fins quin punt podem exercir els nostres drets?

Què ho segueix impedit?

Exercici dels drets en l'entorn social

Els principals temes que van sorgir sobre l'exercici dels drets en l'entorn social de la nostra ciutat tenien a veure amb la no visibilitat dels col·lectius gai, lesbià i transsexual per raons de correcció política, de discriminació i estigmatització dels col·lectius. Es destaca el paper que desenvolupen els mitjans de comunicació i la publicitat que fan en la transmissió de models afectius sexuals únics. Per altra banda s'assenyala la criminalització i discriminació que es fa amb la prostitució. Paral·lelament s'assenyalen possibles línies d'actuació pel que a la relació amb l'administració pública, la millora del coneixement, la imatge i la sensibilització de la societat vers al col·lectiu de GLBT.

LA PARTICIPACIÓ I VISIBILITZACIÓ DEL COL·LECTIU GLBT EN ELS MITJANS DE COMUNICACIÓ.

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

Els mitjans de comunicació generalment transmeten un únic model afectiu/sexual i es fa un adoctrinament ideològic negatiu vers al col·lectiu GLBT. Si bé un sector reconeix que els darrers anys s'ha realitzat una certa tasca positiva amb el col·lectiu gai, encara no és així amb el col·lectiu d'homes i dones transsexuals, que continuen apareixent en els mitjans vinculats amb la prostitució o amb prejudicis.

A més a més, s'assenyala una manca real de participació de membres del col·lectiu GLTB en els mitjans de comunicació. Sovint, l'aparició de membres del col·lectiu GLBT, especialment de gais a la televisió, passa per una visió plena d'estereotips.

Què es pot fer per millorar?

- Els mitjans de comunicació públics i privats s'haurien de dotar d'un codi ètic o decàleg que orientés com han de tractar les informacions referides al col·lectiu GLTB. Es posa èmfasi en que no n'hi hauria prou amb la seva creació, sinó que caldria controlar-ne la seva aplicació.
- Realitzar un programa de televisió per fer pedagogia i donar a conèixer la realitat sobre el col·lectiu GLTB.

EXPRESSIÓ PÚBLICA DE LA IDENTITAT DE GÈNERE I L'ORIENTACIÓ SEXUAL

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

La dificultat per expressar mostres d'afecte en públic, i per tant, per mostrar sense condicionants la pròpia orientació sexual, unit a la manca de visualització, bé sigui per correcció política o per risc a l'estigmatització, especialment en càrrecs oficials, impedeix l'exercici dels drets del col·lectiu GLhDT. S'apunta especialment la dificultat que tenen les persones transsexuals per mostrar la seva identitat.

TRACTAMENT DE LA PROSTITUCIÓ

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

La pràctica de la prostitució s'enfoca i es tracta de manera discriminatòria i es criminalitza, tant a nivell social com institucional.

EL CONEIXEMENT DE LA SOCIETAT DELS COL·LECTIU GLBT

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

S'assenyala que hi ha una manca de coneixement i sensibilització de la societat vers al col·lectiu de GLBT. L'homosexualitat normalment és presentada com a espectacle únicament i aquests aspectes agreugen la manca de quotidianitat de la diversitat d'orientacions i identitats sexuals.

DISCRIMINACIÓ EN LOCALS PÚBLICS

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

Es manifesta que existeixen casos de discriminació en l'accés a locals públics, en concret espais d'oci nocturn: bars, discoteques, etc... En aquest sentit, es posen diferents exemples de casos: en l'accés de persones transsexuals, gais, lesbianes o bisexuals a algun local heterosexual, així com en la discriminació de nois en locals de noies o de noies en locals de nois. Tot i que es valora positiu que existeixin locals adreçats a gais i locals adreçats a lesbianes es valora que no es pot impedir l'entrada a ningú per raó de la seva identitat o orientació sexual. També s'assenyala, com a tractament diferenciat en funció del gènere, el fet que en determinats locals només paguin entrada els nois.

FORMACIÓ DELS COSSOS DE SEURETAT

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

Es detecta una manca de formació dels cossos de seguretat i de la guàrdia urbana. Cal que coneguin els col·lectius GLTB i vetllar per superar l'homofòbia i la transfòbia. Aquest fet es tradueix en la manca d'intervenció o intervenció feble davant casos d'agressions o insults de caràcter homofòbic o transfòbic.

Què es pot fer per millorar?

Treballar i formar a la guàrdia urbana i altres agents de seguretat per evitar conductes homòfobes discriminatòries.

CONEIXEMENT/DESCONEIXEMENT DELS PROPIS DRETS

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

La manca de coneixement i informació es detecta a dues bandes: dins del propi col·lectiu; i entre la ciutadania en general, poc sensibilitzada encara amb el tema. Com a punt concret, es destaca el fet que moltes persones gais, lesbianes o transsexuals, no coneixen els seus drets, i per aquest motiu, ni tan sols es plantegen com poden exercir-los.

Què es pot fer per millorar?

Algun sector alerta que el fet de tenir uns drets reconeguts, no vol dir que ja estigui tot guanyat i solucionat. A més a més, cal fer un treball específic amb les persones immigrades per donar a conèixer els avenços aconseguit en el reconeixement de drets.

Molts i moltes joves immigrants no es reconeixen gais o lesbianes, o ni tan sols saben que tenen una sèrie de drets reconeguts. En aquest debat sorgeix una idea clara: independentment de la cultura, hi ha temes que no són negociables, com per exemple, l'homofòbia.

BARCELONA, CIUTAT REFUGI **Què es pot fer per millorar?**

Es proposa que Barcelona esdevingui una ciutat refugi per a totes aquelles persones que es veuen amenaçades o perseguides en els seus països d'origen per la seva identitat de gènere o orientació sexual.

RELACIONS ADMINISTRATIVES

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

En aquest apartat es va destacar el no reconeixement de la identitat de gènere per part de les administracions públiques i la insistència dels funcionaris públics en anomenar a les persones pel nom que figura en el DNI i no pel nom amb el que s'identifiquen. També es destaca la presència de tràmits administratius en el llibre de família que fan referència a la condició d'espòs o esposa. També s'assenyalen casos de tracte discriminatori per part de l'Administració Pública, ja sigui per desconeixement de les lleis o per manca de mecanismes pel seu compliment.

Es destaquen casos específics explicats a través d'exemples: cas del dret d'admissió i d'altres, més subtils, com la manca d'adequació dels impresos oficials als drets reconeguts legalment.

LES POLÍTIQUES D'IGUALTAT GARANTIDES

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

Barcelona potencia molt la imatge de ciutat progressista que atén la diversitat i és un dels principals destins turístics pel col·lectiu GLTB però, en canvi, encara hi ha moltes mancances pel que fa a polítiques i actuacions concretes que millorin realment el benestar d'aquest col·lectiu.

Què es pot fer per millorar?

És necessari garantir polítiques d'igualtat més enllà de la imatge a la ciutat. Es proposa que l'ajuntament incorpori la realitat GLTB en tota la imatge i llenguatge que utilitza a l'anunciar esdeveniments esportius, festes, actes públics, etc. Aquest treball s'ha de fer tant en la comunicació interna de l'ajuntament com en la que projecta cap a fora, amb la finalitat de neutralitzar el llenguatge heterosexista que existeix actualment.

LA IMATGE DINS I FORA DEL COL·LECTIU

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

La càrrega negativa d'aquests estereotips pot condicionar a les persones del mateix col·lectiu, generant sentiments de culpa o manca d'autoacceptació. Es destaca que aquesta realitat genera especials dificultats entre els joves, que es troben en un moment de descobriment de la seva identitat sexual.

CONEIXEMENT I ESTUDIS SOBRE LA REALITAT GLTB

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

S'assenyala la manca d'estudis, enquestes i treballs de camp que aportin coneixement sobre l'estat actual del col·lectiu en diferents àmbits com a primer pas per saber sobre quines situacions cal intervenir.

DIVERSITAT DE COL·LECTIUS

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

La diversitat existent entre el propi col·lectiu GLTB i les diferències socio-econòmiques que poden existir, dificulten l'exercici dels drets en igualtat de condicions. Es constata doncs la diferència entre els propis col·lectius i les discriminacions que de vegades es produeixen, gais contra lesbianes i a l'inversa, etc. Es destaca que la situació socio-econòmica dels membres d'un mateix col·lectiu provoca diferències a l'hora de poder exercir els drets, tot i que es reconeix que això passa en diversos àmbits de la societat i no és un fet exclusiu del col·lectiu GLTB.

Educació

La persistència d'un model únic en l'escola, juntament amb la poca o inexistent educació afectiva sexual, la reproducció de patrons i discriminacions són dificultats destacades en la consecució de la millora dels exercici dels drets dels col·lectius GLTB.

LA DIVERSITAT D'IDENTITATS I D'ORIENTACIONS SEXUALS A L'ESCOLA

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

Els centres d'ensenyament no tracten la diversitat d'orientacions sexuals i l'expressió de gènere ni, en general, diferents models afectius - sexuals. El contingut dels programes escolars, amb un únic model heterosexual i la manca d'una educació afectiva a les escoles fan que aquesta situació persisteixi.

Aquest patró cultural és part de causa de l'assetjament als infants i adolescents. El patró cultural en general, la incomprensió i el desconeixement envers la temàtica GLBT, són causes de l'assetjament dels nens/es i nois/es pels seus companys/es, agreujat pel fet que en la cultura dominant s'associa gai a insult. S'assenyala que existeixen casos d'assetjament a l'escola i discriminació entre nens i nenes per raó d'expressió de gènere, orientació sexual o, senzillament, perquè ho pugui semblar, per exemple quan un nen és amanerat.

Què es pot fer per millorar?

- La diversitat de models afectius sexuals hauria d'estar present en els continguts de l'educació formal.
- Per fer-ho possible, és necessari la formació del professorat.
- Més enllà d'una formació específica pel professorat, cal una formació més global del conjunt de la societat.

EDUCACIÓ PER A LA CIUTADANIA

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

L'educació sexual és insuficient i està basada en un model heterosexual. L'educació en la temàtica afectiva - sexual que reben els infants a les escoles és insuficient i està plantejada sempre des d'un punt de vista del model heterosexual.

Què es pot fer per millorar?

- Incloure als programes d'educació sexual escolar la diversitat sexual existent a la societat.
- Educar al conjunt de la ciutadania per trencar amb aquestes concepcions.

DESIGUALTATS DE GÈNERE

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

Les dones, pel simple fet de ser dones, acostumen a patir una sèrie de discriminacions. Aquestes desigualtats s'agreuquen quan, al fet de ser dona, se li suma el fet de ser lesbiana o transsexual.

Benestar social

Les temàtiques més destacades dins de l'àmbit de benestar social tenien a veure amb les dificultats per accedir a l'habitatge, la formació i l'accés al món laboral vinculades amb la visibilitat i expressió de la orientació sexual o identitat de gènere. S'assenyala així mateix les diferències d'igualtat d'oportunitats dels col·lectiu gai, lesbià i transsexual per gaudir dels drets familiars en igualtat de condicions que altres col·lectius i la situació de la gent gran.

DRET A LA FAMÍLIA

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

Sorgeixen dos punts entorn aquest tema. Per una banda, la legislació d'alguns països restringeixen l'adopció a certs col·lectius, amb la conseqüent discriminació d'altres per raons d'orientació sexual o d'identitat de gènere. Per una altra, les dificultats que pateixen les persones GLBT immigrades per poder fer reagrupaments familiars, com a conseqüència de la manca de convenis internacionals de cooperació en l'àmbit de la família amb aquells països que no reconeixen el dret al matrimoni homosexual.

Què es pot fer per millorar?

- Explicar a altres països l'estat de dret del nostre país.
- Promoure convenis de cooperació en l'àmbit de la família.

GENT GRAN

Què impedeix la igualtat d'oportunitats?

Es destaca la manca d'equipaments específics a la ciutat o de protocols d'actuació davant d'ingrés de una persona gran en un equipament.

Què es pot fer per millorar?

L'administració ha de garantir el respecte i els protocols als equipaments i/ o crear equipaments específics i d'altres mecanismes per evitar la marginació o discriminació vers la gent gran. S'ha realitzat algunes experiències que es podrien mirar d'ampliar a d'altres formes d'assistència a persones amb dependència.

FORMACIÓ I TREBALL

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

Davant la manca de polítiques específiques per evitar la discriminació del col·lectiu de gais, lesbianes i transsexuals en el món laboral, es donen situacions de discriminació per motiu d'orientació sexual o identitat de gènere, sobretot en l'accés a un lloc de treball.

Així mateix, les persones transsexuals tenen dificultats per accedir a propostes formatives que estan dirigides a un determinat gènere.

Què es pot fer per millorar?

En relació al món del treball, caldria exercir més tasques de control per part de la inspecció de treball per evitar aquestes situacions. Referent a la formació per a persones transsexuals, molt sovint va vinculat amb la problemàtica de la seva situació administrativa (DNI) com , per exemple, en l'accés a cursos per a dones.

ACCÉS A L'HABITATGE

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

S'identifiquen dificultats dels diferents col·lectius a l'hora d'accedir a un habitatge en el moment que s'expressa l'orientació sexual. Hi ha coincidència, a més a més, en que els homes i les dones transsexuals tenen majors dificultats específiques i complicacions per accedir a un habitatge. En aquest sentit s'apunta que quan més visible és la condició sexual de la persona que vol accedir a un pis de lloguer, més dificultats té, és per això que les principals dificultats les troben les persones transsexuals o els gais i lesbianes que expressen públicament la seva orientació sexual.

SERVEIS SOCIALS

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

Es detecten mancances i limitacions dels serveis socials i els/les tècnics/ques municipals a l'hora de tractar casos especialment greus com ara el tractament de drogodependències, persones que han sortit de la presó, etc. Es considera que aquesta mancança afecta al conjunt de la ciutadania, ja que no totes les persones que tenen necessitats d'atenció social formen part del col·lectiu GLTB però es considera que s'agreuja amb els col·lectius de GLBT.

Salut

La preeminència dels patrons masculins a la ciutat, les campanyes de sensibilització i prevenció no sensibles amb el fet gai, lesbiana i transsexual, la manca de capacitació i sensibilitat del personal de la salut per realitzar una atenció sanitària de qualitat, juntament amb el drets i l'atenció que requereix el col·lectiu transsexual i l'accés a mesures preventives són les dificultats més destacades en l'àmbit de la salut.

ACCÉS A EINES BÀSIQUES DE PROTECCIÓ

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

L'accés al preservatiu és encara molt minoritari i es detecta una certa relaxació entorn la lluita i prevenció contra la SIDA en el col·lectiu gai. Es fa un paral·lelisme amb la no homologació a alguns països de la Unió Europea: hi ha països en els quals els drets de les persones gais i lesbianes no estan reconeguts per llei, però en canvi, mostren

exemples de polítiques molt sensibles a les necessitats específiques del col·lectiu. Per exemple, amb els preservatius accessibles a diferents espais (saunes, "cuartos" foscos, centres educatius...).

Si l'accés al preservatiu i als serveis sanitaris públics ja és difícil per a la població autòctona, es considera que s'agreuja encara més si la persona, normalment jove, és d'origen migrat. A un dels pocs col·lectius d'immigrants al qual es pot arribar és al llatinoamericà; però, tot i això, encara és minoritari entre aquest col·lectiu la utilització dels recursos de prevenció i atenció.

Què es pot fer per millorar?

Cal tornar a impulsar aquest treball de prevenció, i treballar per a que les diferents campanyes de sensibilització siguin sensibles amb al fet gai, lesbiana i transsexual.

ATENCIÓ SANITÀRIA A LES PERSONES TRANSSEXUALS.

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

S'apunta que hi ha una manca de reconeixement de drets en Sanitat en relació a necessitats específiques dels col·lectius GLBT. Especialment, l'atenció sanitària de les persones transsexuals, és molt bàsica i poc adequada. En primer lloc, perquè generalment la orientació mèdica s'enfoca únicament al model de transsexualitat femenina. En segon terme, per la necessitat i importància que els tractaments i operacions per a homes i dones transsexuals estiguin finançats per la seguretat social.

Què es pot fer per millorar?

Necessitat d'una orientació i atenció sanitària més completa i atenta a les particularitats de cada persona. També és important i necessari que els tractaments i operacions per homes i dones transsexuals estiguin finançades públicament.

CAPACITACIÓ I FORMACIÓ DEL PERSONAL SANITARI PER REALITZAR UNA ATENCIÓ DE QUALITAT

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

Hi ha una manca de capacitació del personal dels serveis públics sanitaris, tant a nivell d'informació sobre certes malalties, com d'actitud per atendre a persones del col·lectiu. També, la prova de VIH hauria de ser més discreta i anònima, ja que en ocasions dificulta l'establiment d'un clima de confiança per explicar segons quines coses.

Què es pot fer per millorar?

Amb relació a la prova del VIH, el personal que realitza les proves pot diagnosticar però no tractar. Hi ha un sol centre especialitzat i s'hauria de cuidar la qualitat de l'atenció.

Referent a la capacitació del personal de la salut, és necessari garantir el coneixement i l'atenció de diferents necessitats clíniques i terapèutiques derivades de les diferents opcions sexuals.

Cultura

En l'àmbit de la cultura es destaca el posicionament dels estaments religiosos front els col·lectius GLTB, la manifestació i presència dels col·lectius en els àmbits cultural i de coneixement així com la presència de temàtica GLTB en les biblioteques o en les festes.

RELIGIÓ I FE

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

L'augment de la intransigència religiosa i el discurs de la cultura catòlica que sovint xoca i s'oposa al col·lectiu GLTB, dificulta la vivència de la pròpia fe. Es destaca que aquests discurs és més intransigent en els càrrecs alts de la jerarquia i que no es pot estendre a totes les persones creients ni a tots els religiosos. A més a més, s'assenyala que això passa amb totes les religions.

ELS COL·LECTIUS GAI, LESBIÀ, TRANSSEXUAL I BISEXUAL A LES BIBLIOTEQUES

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

S'assenyala la manca de material temàtic en relació al col·lectiu en les biblioteques. Aquest aspecte es llegeix com un reflex de discriminació, perquè no visualitza el col·lectiu de manera normalitzada.

Què es pot fer per millorar?

- Disposar d'una biblioteca especialitzada en la temàtica GLTB, més enllà de que cada biblioteca de barri disposa d'uns mínims continguts.
- Disposar de fons especialitzats en diferents espais, a banda de les llibreries especialitzades pel col·lectiu, com per exemple a biblioteques públiques municipals i llibreries privades.

LES FESTES I LA PROGRAMACIÓ D'ACTIVITATS CULTURALS

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

La celebració de diades, sobretot en l'àmbit escolar, en funció del sexe, com són, per exemple, el "dia del pare" i el "dia de la mare".

Què es pot fer per millorar?

Fer que la celebració de diades no es basin en distincions segons el sexe, per tal de no generar sentiments d'exclusió als nens/es que, per exemple, tenen 2 pares de sexe masculí. En aquest sentit, una opció seria la de crear noves diades com la de "*el dia dels pares i/o mares*".

Què dificulta l'exercici dels nostres drets?

Es destaca la manca d'una quota de programació de manifestacions culturals GLTB i d'activitats inclusives a tots els col·lectius. Aquesta mancança s'entén com una vulneració dels drets, no tan sols dels col·lectius GLTB, sinó també de les famílies heterosexuals que no poden educar els seus fills en la diversitat existent en el món real.

D'aquesta manera les famílies que volen educar amb una visió diversa tenen moltes dificultats per poder fer-ho ja que tots els recursos o manifestacions culturals que es programen responen a un patró heterosexista.

Secretaria de la Jornada
Direcció de Participació social
Av. Diagonal, 233, planta 4
Tel: 93 413 26 55 Fax: 93 413 26 52
A/e: cmglidht@bcn.cat